

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΣΑΜΑΡΕΪΤΙΔΟΣ Ε Σ Π Ε Ρ Α Σ

Στιχηρά Προσόμοια τῆς Μεσοπεντηκοστῆς γ' Ἦχος πλ. α' Χαίροις ἀσκητικῶν [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ὁφθη φωτοφανῆς καὶ τερπνῆ, τῆς τοῦ Σωτῆρος Ἀναστάσεως σήμερον, μεσότης ἡ παναγία, ὡς μεσημβρία φαιδρά, φρυκτωροῦσα κόσμον, θείαις χάρισι, Χριστοῦ τῆς Ἐγέρσεως, λαμπαδοχοῦσα τεράστια, τῆς ἀφθαρσίας, ἀπαστράπτει τὰ σύμβολα, καὶ προδείκνυσι, τὴν εἰς ὕψος Ἀνάληψιν, φαίνει τὴν πολυέραστον, τοῦ Πνεύματος ἔλευσιν, Πεντηκοστῆς τῆς πανσέπτου, τὴν λαμπροτάτην πανήγυριν· διὸ καὶ παρέχει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξης ὡς θεϊκῆς ποταμός, τῆς ἑορτῆς νῦν μεσαζούσης ὁ Κύριος, τὰ ρεῖθρα τῆς εὐσπλαγχνίας, πᾶσι παρέχων βοᾶ, οἱ διψῶντες δεῦτε, καὶ ἀρύσασθε· πηγὴ συμπαθείας γάρ, καὶ ἔλεους τὸ πέλαγος, αὐτὸς ὑπάρχων, βρῦει κόσμῳ τὴν ἄφесιν, πλύνει πταίσματα, καὶ καθαίρει νοσήματα, σφύζει τοὺς τὴν Ἀνάστασιν, αὐτοῦ ἑορτάζοντας, σκέπει τοὺς πόθῳ τιμῶντας, τὴν μετὰ δόξης Ἀνάληψιν, αὐτοῦ καὶ παρέχει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος.

Μέσον τοῦ ἱεροῦ ἐστηκώς, ὁ ἀπερίγραπτος Θεὸς τε καὶ Κύριος· Θεὸς γὰρ ὑπῆρχε φύσει, κἂν δι' ἡμᾶς βροτωθεῖς, περιγεγραμμένος ὄφθη σώματι, τοῖς πᾶσιν ἀνέβλυζε, τὰ ζωήρρυτα ῥήματα, τοῖς πᾶσι λέγων· Τὰς ψυχὰς ἐκκαθάρθητε, καὶ τοῦ καύσωνος, τῶν παθῶν ἀναψύξατε, μὴ τις ἀποστερήσοιτο, τῆς πόσεως ἀνθρώποι· θεῖαν γὰρ χάριν δωροῦμαι, τῆς ἀθανάτου καὶ κρείττονος, καὶ τῆς βασιλείας, συμμεθέξει μοι τῷ κτίσῃ, καὶ δοξασθήσεται.

Δόξα... Καὶ νῦν... Ἦχος πλ. δ'

Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς πρὸ τοῦ Πάθους, καὶ τῆς ἐνδόξου Ἀναστάσεώς σου Κύριε, ἧς διδάσκων ἀγαθῆ, ἐν τῷ ἱερῷ τοὺς ἀπειθοῦντας Ἰουδαίους, καὶ Φαρισαίους, καὶ Γραμματεῖς, καὶ βοῶν πρὸς αὐτούς· ὁ διψῶν ἐρχέσθω πρὸς με καὶ πινέτω, ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, ὕδατος ζωῆς Πνεύματος θείου, ποταμοὶ ρεύσουσιν ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ. Ὡ τῆς ἀρρήτου σοφίας τῆς σῆς συνέσεως! ὁ τὰ πάντα πληρῶν, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Στιχηρά τῆς Ὀκτωήχου Ἦχος δ' Ἀναστάσιμον

Τὸν ζωοποιόν σου Σταυρόν, ἀπαύστως προσκυνοῦντες Χριστὲ ὁ Θεός, τὴν τριήμερόν σου Ἀνάστασιν δοξάζομεν· δι' αὐτῆς γὰρ ἀνεκαίνισας, τὴν καταφθαρεῖσαν τῶν ἀνθρώπων φύσιν παντοδύναμε, καὶ τὴν εἰς οὐρανὸς ἄνοδον καθυπέδειξας ἡμῖν, ὡς ὁ μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Κατανυκτικὸν

Ἦθελον δάκρυσιν ἐξαλεῖψαι, τῶν ἐμῶν πταισμάτων Κύριε τὸ χειρόγραφον, καὶ τὸ ὑπόλοιπον τῆς ζωῆς μου, διὰ μετανοίας εὐαρεστῆσαί σοι· ἀλλ' ὁ ἐχθρὸς ἀπατᾷ με καὶ πολεμεῖ τὴν ψυχὴν μου, Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Μαρτυρικὸν

Ὁ ἐνδοξαζόμενος, ἐν ταῖς μνεΐαις τῶν Ἁγίων σου, Χριστὲ ὁ Θεός, ὑπ' αὐτῶν δυσωπούμενος, κατάπεμψον ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Καὶ νῦν... Ἦχος πλ. β'

Τῆς ἑορτῆς μεσοῦσης, τῆς σῆς Χριστὲ Ἀναστάσεως, καὶ θείας παρουσίας τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος, συνελθόντες, τῶν θαυμάτων σου, ἀνυμνοῦμεν τὰ μυστήρια, ἐν ἧ κατάπεμψον ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ Ε' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ Π Ρ Ω Ϊ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν

Καθίσματα τῆς Ὀκτωήχου Ἦχος δ' Ἀναστάσιμον

Ἀναβλέψασαι τοῦ τάφου τὴν εἴσοδον, καὶ τὴν φλόγα τοῦ Ἀγγέλου μὴ φέρουσαι, αἱ Μυροφόροι σὺν τρόμῳ ἐξίσταντο, λέγουσαι· Ἄρα ἐκλάπη ὁ τῷ Ληστῇ ἀνοίξας Παράδεισον; ἄρα ἠγέρθη, ὁ καὶ πρὸ Πάθους κηρύξας τὴν Ἔγερσιν; Ἀληθῶς ἀνέστη Χριστὸς ὁ Θεὸς τοῖς ἐν Ἄδῃ παρέχων ζωὴν καὶ ἀνάστασιν.

Κατανυκτικὸν

Τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν ἐπίσκεψαι Κύριε, τὴν ἐν ἀμαρτίαις τὸν βίον ὄλον δαπανήσασαν, ὄν τρόπον τὴν Πόρνην, δέξαι καμὲ καὶ σῶσόν με.

Μαρτυρικὸν

Σήμερον τὰ τῶν Ἀγγέλων στρατεύματα, ἐν τῇ μνήμῃ τῶν Ἀθλοφόρων παραγέγονε, τὰς τῶν πιστῶν διανοίας φωτίσαι, καὶ τὴν οἰκουμένην τῇ χάριτι φαιδρῦναι· δι' αὐτῶν ὁ Θεὸς δυσωπούμενος, δώρησαι ἡμῖν, τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον

Τεῖχος ἀκαταμάχητον ἡμῶν τῶν Χριστιανῶν, ὑπάρχεις Θεοτόκε Παρθένε· πρὸς σὲ γὰρ καταφεύγοντες, ἄτρωτοι διαμένομεν, καὶ πάλιν ἀμαρτάνοντες, βοῶμέν σοι· Χαῖρε κεχαριτωμένη ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν

Κάθισμα τῆς Μεσοπεντηκοστῆς

ᾠχος πλ. δ' Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ἡ Σοφία ὁ Λόγος ὁ τοῦ Πατρὸς, ὁ καὶ δοὺς Ἀποστόλοις ῥῆμα Θεοῦ, κηρῦξαι τοῖς πέρασι, τὴν ἐν γῆ αὐτοῦ ἔλευσιν ὑπὸ πλάνων Ἑβραίων, μανία ὑβρίζετο, δαιμονῶν καὶ πλάνος, φρικτῶς λαιδορούμενος, ὃς ἀνεξικάκως, πρὸς αὐτοὺς ἀνεβόα· Μὴ κρίνετε ἄκριτον, κατ' ἐμοῦ κρίσιν ἄνομοι. Πρὸς αὐτὸν οὖν βοήσωμεν· Φιλάνθρωπε Χριστέ ὁ Θεός, τῶν πταισμάτων ἄφεςιν κατάπεμψον, τοῖς ἀνομοῦσιν ἐν πίστει, τὴν ἀνείκαστον δόξαν σου. (Δίς)

Εἰς τοὺς Α ἰ ν ο υ ς

Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωῆχου

ᾠχος δ' Ἀναστάσιμον

Ὁ Σταυρὸν ὑπομείνας καὶ θάνατον καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, παντοδύναμε Κύριε, δοξάζομέν σου τὴν Ἀνάστασιν. (Δίς)

Κατανυκτικὸν

Πρόβατον εἰμι τῆς λογικῆς σου ποιμένης, καὶ πρὸς σὲ καταφεύγω τὸν ποιμένα τὸν καλόν, ζήτησόν με τὸν πλανηθέντα ὁ Θεός, καὶ ἐλέησόν με.

Μαρτυρικὸν

Τίς οὐκ ἐξίσταται ὀρῶν, ἅγιοι Μάρτυρες τὸν ἀγῶνα τὸν καλόν, ὃν ἠγωνίσασθε; πῶς ἐν σώματι ὄντες, τὸν ἀσώματον ἐχθρὸν ἐνίκησατε, Χριστὸν ὁμολογήσαντες, καὶ Σταυρῷ ὀπλισάμενοι· ὄθεν ἐπαξίως ἀνεδειχθητε, δαιμόνων φυγαδευταί, καὶ βαρβάρων πολέμιοι. Ἀπαύστως πρεσβεύσατε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ὑμῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν... ᾠχος πλ. δ'

Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς τοῦ Πάσχα, ἐν τῷ ναῷ ἀνήλθες τοῦ Ἱεροῦ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, καὶ στὰς ἐν μέσῳ τοῦ ὄχλου, ἐδίδασκες αὐτοὺς παρρησίᾳ καὶ ἔλεγες· Ἐγὼ εἰμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου· ὁ ἐμοὶ ἀκολουθῶν, οὐ μὴ περιπατήσει ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἔξει τὸ φῶς τῆς ἀθανάτου ζωῆς.

Στιχηρὰ Προσόμοια

ᾠχος β' Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Κλίνας τοὺς οὐρανοὺς, κατήλθες ὁ Σωτὴρ μου, καὶ σάρκα ἐκ Παρθένου, δίχα τροπῆς ὑπέδυσ πηγάζων μοι τὴν ἄφεςιν.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν, πρὸ αἰώνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Ὅλος ἐν τῷ Θεῷ, ὁ λόγος σὺ ὑπάρχων, ὀλλύμενόν με θέλων, ἐξᾶραι τῶν πταισμάτων ἐνοῦσαί μοι φιλάνθρωπε.

Στίχ. Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτίσω ἀπ' ἀρχῆς.

Σὺ εἶ Παμβασιλεῦ, σοφία ἡ μεγάλη, δι' οὗ Πατὴρ τὸν κόσμον, ἐποίησε πανσόφως, σὺν τῷ ἁγίῳ Πνεύματι.

Δόξα... Καὶ νῦν... ᾠχος πλ. β'

Καθαρθῶμεν ἐννοιῶν τοὺς κευθμῶνας, καὶ ψυχικὰς λαμπηδόνας διαυγάσωμεν, καὶ τὴν ζωὴν κατίδωμεν

Χριστόν, ἐν ἱερῷ ἀφικόμενον, ὑπερβολῆ ἀγαθότητος, ἵνα τόν ἐχθρόν θριαμβεύση, καὶ σώσῃ τὸ γένος ἡμῶν, διὰ Πάθους Σταυροῦ καὶ τῆς Ἀναστάσεως, πρὸς ὃν βοήσωμεν· Ἀκατάληπτε Κύριε, δόξα σοι.